AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Anfang 13. Jh.
Seite 132v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

surrectionis qnd̃ imagine in animo
suo facta. sine qua intelligi ñ poꝫ dd.
factũ corpaliter dr̃. siue credat̃ siue
ñ credat̃. ꝯ, ut puto distinguit qm̃
uideat fidem suã qui credit. & qm̃
uideat illã resurrectionis imagine
in animo suo factam. qm̃ si hoc au
dit uider & qui ñ credit. Hec g̃ oia
uider partim corpe. partim mente.
Y olunta tũ ũ ei a quo audit ut credat
& ipãm xpi resurrectione ñ uider
ſ; credit. & tam̃ eam uidere dr̃. qd̃ a
mentis obtutu magis sedm̃ testimo
nio fidem quã rerũ ꝓsentiã credi
tarũ. Illa enim que uider assunt sen
sib̃ t animi t corpis. que aũ credit
absunt sensib̃ & animi & corpis.
qm̃ uis uoluntas ei a quo audit ut
credat ñ sit ꝓterita ſ; maneat in lo
qm̃te. qm̃ in se ipso idem ipse qui lo
quit̃ uider. Ille v̄ qui audit ñ eam
uidit ſ; credit. Resurrectio aũ xi
ꝓterita e. qm̃ nec illi uider̃t hoies
quite fuer̃t. Nam qui uiderunt
uiuente xpm̃ que uiderant mo
riente. ipsum tñ resurrectione cũ
fiet ñ uider̃t ſ; eam certissime cre
didert̃ uiuendo & tangendo uiui
que nouãt mortuũ. Nos totũ cre
dim̃ & qd resurrexerit & qd ab ho
minib̃ tẽ uisus & ꝯtrectat̃ sit. & qd
nẽ uiuat in celis. nec iã moriat̃ &
mors ulta ñ dñet̃. Resaũ ipsã
nec corpis nri sensib̃ ad e sic ad est
hoc celũ & tĩa, nec nre mentis obtutib̃.
sic ad e fides ipsa qua hoc credim̃.
S ; iam satis ut puto ista mea ploeu
tione reognouisti qd sit uider t m̃
te t corpe. & qd a eis duster credere
qd quide fit mente & uider̃ mente
qm̃ mentis nre fides nrã conspicua
e. ſ; tam̃ qd ea de fide credit̃ ab e. &
ab aspectu corpis nri sic ab e corp̃
in quo xpi resurrexit, ꝯ ab aspectu ĩmis
alterius sic abest ab aspectu mentis
mee fides tua. quamuis eam esse
mte credam cũ ea ñ uidea corpe. qd
nec tu potes. nec mte qd tu potes sic
ego mea quã tu ñ potes. Nemo enim
scit qd agat̃ in homie n̄ spe hominis
qui in ipso e donec uenat dñs & illu
minet abscondita tenebrarũ & manu
festabit cogitaciões cordis. ut eas ñ
solũ quisq; suas uideat ſ; & alioq. Sed
edm̃ hoc enim dix̃ apls nemine scire
qd agat̃ in homie n̄ spm̃ homis qui
in ipso e. sedm̃ qd uidem̃ in nobis. Hã
sedm̃ id qd credim̃ nec uidem̃. & mul
tos fideles ee nouim̃ & multis noti
sim̃. Si g̃ iam ista distincta st̃ uen
am̃ ad causã. Scim̃ posse dm̃ uideri
qm̃ sept̃ũ e. Beati mundo corde qm̃
ipsi dm̃ uidebt̃. An forte ñ debui di
cere scim̃ ſ; credim̃ qm̃ dm̃ nec corpe
aliqn̄ uidim̃ sic hanc lucẽ. nec mte
sic ipsã in nobis qua id credim̃ fide
ſ; tm̃ qa sept̃ũ e mea septa cui fideles
sim̃ qd ũm̃ sit minime dubitam̃. Apls
tñ iohs cum tale aliqd dixet. scim̃ in qt
qa eũ apparuerit similes ei erim̃ qm̃
uidebim̃ eum sicuti e. Lece scire se
dixit qd ñ dũ fuãt. nec uidendo ſ; cre
dendo ognouãt. Recte itaq; dixim̃
scim̃ posse dm̃ uideri quãuis eũ ñ
uidim̃ ſ; dumne auctoritati que
scriptur̃is otinet̃ credidim̃. Qd e g̃ q
ea de dicit̃ auctoritas dm̃ nemo ui
dit umquã. An fortasse respondet̃
qd ulla testimonia de ꝯuidendo dõ ñ
(sint

Questio qm̃ ñ sit contrã
rium qd qd̃a antiq̃ ui
derit dm̃. cũ sacra
auctoritas dicat
dm̃ nemo uidit
umquam.